

[Alfred Jensen.]

behandlet de studerendes skatteforhold, og at man har set på de handelsrejsendes forhold, men det er med nogen skuffelse, jeg ser, at alt, hvad man er nået frem til med hensyn til søfolkene, er at henwise til, at en kommission arbejder med spørgsmålet, for at man kan nå frem til fælles nordiske regler for beskatningen af søfolk. Jeg fik nøjagtig det samme svar i fjor, da jeg rejste spørgsmålet, om ikke det var urimeligt, at man begyndte at beskatte krigsrisikotillægget. Da sagde ministeren, at man arbejdede med disse spørgsmål, og at han regnede med, at der ret snart ville komme et resultat ud af forhandlingerne. Nu er det altså skubbet ud endnu et år, og det vil sige, at søfolkene ikke får den lettelse i beskatningen, som jeg forstår der har været lydhørhed for i udvalget, der har behandlet dette forslag. Det er muligt, der har været så store problemer, at det ikke har været gør ligt at komme frem til en løsning nu, men så kunne man, hvis man ellers har den opfattelse, at søfolkene beskattes lidt urimelig hårdt, fordi deres forhold afviger fra andre skatteborgeres, have fastslået, at krigsrisikotillægget heller ikke skulle beskattes i år. Så kunne man have givet skattefrihed for disse penge, indtil der forelå et resultat. Det forekommer mig, at man ikke i udvalget har været opmærksom på dette forhold, og her kunne en løsning have været nået.

Om udvalgets ændringsforslag skal jeg kun gøre én bemærkning, nemlig vedrørende ændringsforslag nr. 1 til § 4. Jeg har forstået det således, at de forhøjelser af maksimalindkomstbeløbene, regeringen har foreslået, var rigtige og rimelige, og det er med megen forbavselse, jeg ser, at der er rettet henvendelse fra sogneråd og ligningsmyndigheder med anmodning om, at beløbene ikke forhøjes. Jeg er ikke indforstået med, at lovforslaget undergår denne ændring. Jeg har ganske vist ikke det fornødne materiale til at kunne vurdere virkningen, men jeg kan ikke tro andet, end at den må medføre en lidt hårdere beskatning af selv pensionister og ligestillede, og da det her drejer sig om beskedne indkomster, er det ikke rimeligt. Man burde have stået fast ved det, regeringen har foreslået. Når man opererer med de provenutab, der vil blive følgen

af at give lempelser til andre, burde man også have opereret med, hvad opretholdelsen af de gældende beløb vil betyde i merindkomst til staten, men der foreligger ikke noget som helst herom. De øvrige 4 ændringsforslag, der er stillet af udvalget, har jeg ikke noget at sige om.

Dernæst vil jeg gerne motivere de ændringsforslag, vi har stillet. Jeg bebudede allerede ved lovforslagets første behandling, at vi ville stille ændringsforslag, og det kunne jeg med sindsro gøre, eftersom jeg ved, at det, der kommer ud af forhandlingerne i udvalget, sjældent ændrer så meget ved det, regeringen har foreslået, at det kan virke tilfredsstillende over for befolkningens ønsker om lettelse i beskatningen; i øvrigt ønsker vi at være med til at råde bod på de urimeligheder, der findes i ligningsloven.

Vi har i år stillet 4 ændringsforslag. De ser ikke ud nøjagtigt som dem, vi tidligere har stillet til ligningslovforslag. Vort ændringsforslag til § 3 har en anden udformning, end det har haft før. Det skyldes, at man har taget hensyn til det forslag, vi gennem år har stillet om at forhøje aldersgrænsen for indrømmelse af børnefradrag fra 16 til 18 år. Det har holdt hårdt, men vi er dog nået frem til, at man må anerkende, at 18 år er en mere rimelig grænse end 16 år. Derfor har jeg til § 3 i år kun skullet stille ét ændringsforslag, nemlig om forhøjelse af børnefradragbeløbene. De er foreslået forhøjet til 1 500 kr. i område A, 1 300 kr. i område B og 1 100 kr. i område C. De børnefradrag, der gælder nu, er vel forhøjet betydeligt, sammenlignet med de oprindelige, men de svarer aldeles ikke til de omkostninger, en familie har ved at opfostre børn. De laveste beløb er for de tre kommunegrupper henholdsvis 600 kr., 550 kr. og 500 kr., og de højeste er for de samme kommunegrupper 800 kr., 700 kr. og 600 kr., men for at man kan komme op på disse højeste beløb, skal der være tre børn i familien. Det siger sig selv, at ingen af disse beløb dækker omkostningerne ved at føde et barn op. Derfor har vi foreslået, at de forhøjes til de nævnte 1 500 kr., 1 300 kr. og 1 100 kr. De beløb, der er nævnt her, er beregnet af et udvalg, der for nogle år siden beskæftigede sig med præmiering af opsparing. Der fandt man ud af, at der